

Το δαχτυλίδι του Προφήτη

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Κάτω στην Αίγυπτο, στην Αλεξάνδρεια, ήτανε μαζεμένοι οι πιο σοφοί άνθρωποι του κόσμου. Γέροντες πολυδιαβασμένοι που ξέραν καλά να γράφουνε και να μιλούν τα ελληνικά είχανε μαζευτεί για ένα σπουδαίο έργο: διαβάζανε τα ιερά βιβλία των Εβραίων και τα ξαναγράφαν στα ελληνικά, σύμφωνα με τη διαταγή του βασιλιά Πτολεμαίου. Φαντάσου πόση σοφία κλείναν μέσα τους εκείνα τα εβδομήντα γέρικα κεφάλια!

Ένας από τους ξακουστούς σοφούς, ο ιερέας Συμεών ο Εβραίος, ήτανε, μέρες τώρα, βαθιά συλλογισμένος. Διάβασε στον Ησαΐα, τον Προφήτη, κάτι για μια Παρθένο, λέει, που θα γεννήσει τον γιο του Θεού. Ήτανε ευσεβής ιερουργός του Υψίστου ο Συμεών, μα τούτο δω δεν το χωρούσε το μυαλό του. Και πάλι συλλογιζότανε: Τι, έκανε λάθος ο Προφήτης; Πότε τάχα θα γινότανε αυτό; Θα ζούσε για να το ιδεί; Μήπως δεν είναι έτσι; Μην είχε κάνει λάθος κι ήθελε άλλο να φανερώσει ο Ησαΐας;

Αυτές κι άλλες όμοιες σκέψεις κλέβαν τον ύπνο του σοφού Εβραίου, καθώς τριγύριζαν νύχτα-μέρα στον νου του.

Κάποτε τέλειωσε η εργασία. Πήρανε οι «εβδομήκοντα» τον δρόμο τους για την πατρίδα του ο καθένας. Ξεκίνησε κι ο Συμεών για την μακρινή Ιερουσαλήμ.

Πήγαινε με καμήλα στην αρχή. Σαν φτάσανε στον Νείλο – όμοιο με θάλασσα ήτανε το ποτάμι – μπήκε σ' ένα καράβι, για να περάσει αντίπερα. Στον νου του πάλι εκείνος του «Θεού ο Υιός» και η Παρθένης και η σωτηρία του κόσμου. Να είναι

Σηκώνει ο γέροντας στον ουρανό

τα μάτια του. Ξεχείλισε η καρδιά του, πάει να σπάσει.

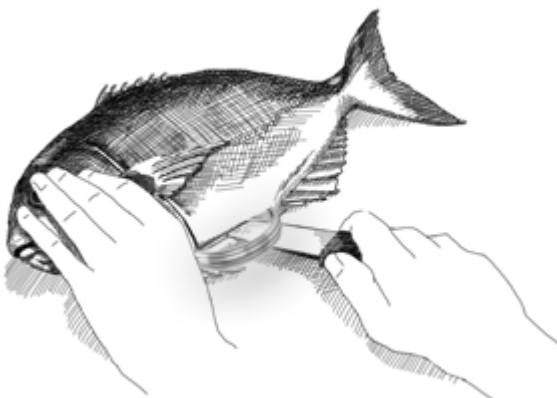
– Κύριε, Κύριε των πατέρων μας, λέει, αν είν' αλήθεια αυτό που διάβασα στον Ησαΐα, κάνε ένα θαύμα να το πιστέψω και να ησυχάσουνε οι λογισμοί της αμφιβολίας μου!

– Να, λέει και βγάζει απ' το δάχτυλό του το χρυσό του δαχτυλίδι με το μεγάλο ρουμπίνι. Να, τούτο το δαχτυλίδι τώρα δα το πετάω στον Νείλο. Κάνε, αν είν' αληθινή η προφητεία, να ξαναρθεί στα χέρια μου.

Πετά το δαχτυλίδι μες στα θολά νερά του ποταμού που τρέχουνε ορμητικά κατά τη θάλασσα.

Και το καράβι φεύγει. Ησύχασ' η ψυχή του γέροντα. Τώρα το ξέρει: θα του απαντήσει ο Θεός.

Μέρες κρατούσε τέτοιο μακρινό ταξίδι. Έφτασε ο Συμεών στον τόπο του, στην Ιερουσαλήμ, και τράβηξε στο μακρινό του ερημητήριο, να ξαποστάσει από τους

Την άλλη κιόλας μέρα, έφερε κάποιος ένα

ολόφρεσκο ψάρι στον γέροντα. Κι ως άνοιξε την κοιλιά του για να το καθαρίσει, να, και πετάχτηκε μέσ' από τα σπλάχνα του – απίστευτο – το δαχτυλίδι, που δυο-τρεις μέρες πιο μπροστά είχε ο ίδιος ρίξει μέσα στου Νείλου τα νερά!...

γονατίζει. Βρέχει με δάκρυα τις πλάκες του όννε, Κύριε, να μην πεθάνω ώσπου να δουν τα ου».

Διακόσια εβδομήντα χρόνια, λένε, πως έζησε

ο Συμεών. Γέρος πολύ, ούτε μπορούσε πια να πάει ως τον Ναό. Εκεί, στο «Καταμόνας», στο κελάκι του, με προσευχή και με νηστεία, περίμενε...

Ένα πρωί, λες πήρε μήνυμα, ξεκίνησε αργά-αργά για τον Ναό. Πόσες ώρες περπατούσε! Σαν έφτασε κι έκανε τις μετάνοιες του μπρος στον βωμό, να, και μπαίνει στον Ναό μια νεαρή, όμορφη κόρη.

Βγαίνει ο γέροντας. Την υποδέχεται. Παίρνει στα χέρια το μωρό της, τον Θεό του! Και ψιθυρίζουν τα γέρικα τα χείλη: «Νυν απολύεις τον δούλον σου...», και τρέχουνε τα μάτια του Συμεών, του Θεοδόχου!

Σ.Γ.Α.

Τη μνήμη του Αγίου Συμεών του Θεοδόχου την τιμούμε στις 3 Φεβρουαρίου